

אל ברוך, דא סדורא דאתון זעירין, ותקוני
 כנסת ישראל בכל יומא בצלותא. ובגין
 דאינון אתון זעירין, לית רווחא בינייהו,
 ואינון תקוני עולימתן דאתין עם מטרוניתא
 לגבי מלכא עלאה.

קדושא דא דקא מקדשי מלאכי עלאי, לאו
 איהו ביחיד. והא אוקימנא, כל
 קדושה דאיהו בלשון הקודש, יחיד אסיר ליה
 למימר. תרגום, לעולם ביחיד, ולא בסגיאין,
 ויחיד איהו תקונא דיליה ודאי, ולא סגיאין.
 וסימן לרזא דא, שנים מקרא ואחד תרגום.
 שנים לישנא דסגיאין איהו, דודאי קדושה
 דלשון הקודש אסיר איהו ביחיד. קדושת
 תרגום אסיר איהו בסגיאין, אלא ביחיד
 לעולם. אחד תרגום תנינן, ולא תרין ולא
 יתיר. תרגום אתיא למיעוטא, והכי אצטרף.
 לשון הקודש אתיא לרביינא, והכי אצטרף.
 דמעלין בקודש ולא מורידין. ובתרגום
 מורידין ולא מעלין. אחד תנינן, ולא יתיר,
 ולא מעלין כלל.

קדושא דא, קדושתא דאתקדשת שכינתא,
 וכל אינון רתיכין דילה, לאתתקנא
 לגבי מלכא עלאה. ובגין דאיהו קדושת
 עלמא תתאה, איהו מיושב ולא בעמידה. (ד'
 ק"ג ע"א) קדושה אחרא דאהדורי צלותא, איהו
 קדושתא דעלמא עלאה, ובגין כן איהו
 בעמידה, בגין לאמשכא לה לתתא, וכל מלוי
 דעלמא עלאה, איהו בעמידה ולא מיושב.

ובכר הגי קדושתו, ישראל מתקדשי בהו
 לתתא. ועל דא ישראל מתקדשי
 בקדושה דרתיכא תתאה מיושב. ובקדושה
 דרתיכא עלאה מעומד. קדושה אחרא, איהו
 תוספת קדושה, בגיני כן איהו פתר צלותא. ובגין דאיהו תוספת קדושה,

אל ברוך - זה סדור של אותיות
 קטנות ותקוני כנסת ישראל בכל
 יום בתפלה. ומשום שאותן
 אותיות קטנות, אין רוח ביניהן,
 והן תקוני העולמות שבאות עם
 הגבירה למלך העליון.

קדושה זו שמקדשים המלאכים
 העליונים אינה ביחיד, והרי
 בארנו, כל קדושה שהיא בלשון
 הקדש, אסור ליחיד לאמרה.
 תרגום - לעולם ביחיד, ולא
 ברבים. והיחיד הוא תקון שלו
 ודאי, ולא רבים. וסימן לסוד זה
 - שנים מקרא ואחד תרגום. שנים
 זה לשון רבים, שודאי קדושה של
 לשון הקדש אסורה ביחיד.
 קדושת תרגום אסורה ברבים,
 אלא ביחיד לעולם. אחד תרגום
 שנינו, ולא שנים ולא יתיר.
 התרגום בא למצט, וכך צריך.
 לשון הקדש בא לרבויו, וכך צריך,
 שמעלים בקדש ולא מורידים.
 ובתרגום מורידים ולא מעלים.
 שנינו אחד, ולא יתיר, ולא מעלים
 כלל.

הקדושה הזו - הקדושה
 שהתקדשה השכינה, וכל אותן
 מרפכותיה להתתקן אל המלך
 העליון. ומשום שהיא קדושת
 העולם התחתון, היא מישוב ולא
 בעמידה. קדושה אחרת של חזרת
 התפלה היא קדושה של העולם
 העליון, ולכן היא בעמידה, כדי
 להמשיכה למטה, וכל דברי
 העולם העליון הם בעמידה ולא
 מישוב.

ובכר הקדשות הללו ישראל
 מתקדשים בהם למטה, ולכן
 ישראל מתקדשים בקדושת
 המרפכה התחתונה מישוב,
 ובקדושת המרפכה העליונה
 מצמד. קדושה אחרת היא תוספת

קדושה, בגיני כן איהו פתר צלותא. ובגין דאיהו תוספת קדושה,